

ПІД ВОСЬМЕ БЕРЕЗНЯ

Перебіг часу все міняє,
На те він й невблаганний час,
Традиції вже забуваєм,
Що завелись віддавна в нас.

Не варто піддаватись моді
І не губитись між часів,
Хай не стають на перешкоді
Чужих потоки голосів.

Себе, відколи пам'ятаю,
В нас Восьме березня було,
В цей день жінок своїх вітаєм,
Так і в традицію ввійшло.

Її й сьогодні не порушим,
Віддавши шану всім жінкам,
Слів підберемо найтепліших,
Тоді тепліше стане й нам.

Людського роду берегині
В непевний час – у час тривоги,
Такими є вони і нині,
Підтримують для перемог.

І дочкам й матерям й коханим

Присвячуться ці рядки,
Бо гояться й душеві рани
З легкої їхньої руки.

Це свято буде не останнім,
Поки живі чоловіки,
Земного щастя і кохання
Вам, ніжні й дорогі Жінки!

Дата написання вірша: 2022-03-07